

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Eiusdem de Pascatis celebrandi consentione & aduersus Iudaeos. Cap.
XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

collocari, nisi vel omnes Episcopi, vel maxima eorū pars, in vnū conuenisset, singuliq̄ue iudicium de rebus ad sacratissimam religionem pertinentibus interposuissent, eam ob causam, cum cœtus, quantum fieri poterat, maximus coactus esset, ipse tanquā vnus è vestrum numero (non enim recusabam, ex qua re iam maximam capio lætitiā, me vobiscum in eo ministerio cōiungere) præsto vnā adfui. Atque vsque eo de omnibus rebus accuratè quæsitum est, quoad sententia Deo omnium contemplatori gratia acceptaq; propter concordiam & animorum consensum palam pronūtiata esset: sic vt nihil, quod vel ad discordiam, vel ad fidei controuersiam spectaret, omnino in posterum reliquum fieret.

*Eiusdem de Pascatis celebrandi consensione
& aduersus Iudeos.
CAP. XVII.*

Vbi cum de sanctissimo festo Paschalis disceptaretur, communi omnium sententia videbatur rectum esse, vt omnes vbique vno eodemq̄ue die illud celebrarent. Quid enim præstabilius, quidve augustius esse poterat, quā vt hoc festum, per quod spem immortalitatis nobis ostentatam habemus, vno modo & ratione apud omnes integrè sincereq̄ue obseruaretur. Ac primum omnium indignum plane videbatur, vt ritum & consuetudinem imitantes Iudæorum, (qui quoniam suas ipsorum manus immani scelere polluerunt, merito, vt scelestos decet, cœco animorū errore tenentur irretiti) istud festum sanctissimum ageremus. Est enim nostrarum partium, vt illorum more reiecto, veriore ac magis sincero instituto (quod quidem vsque à prima passionis Die hætenus recolimus) huius festi celebrationem ad posterorum seculorum memoriam propagemus. Nihil igitur sit nobis commune cum Iudæorum turba, omnium odiosa maxime. Aliam domini viam, quam insistamus, à seruatore didicimus. Proponitur namque sanctissime nostræ religioni cursus quidē & legitimus, & decorus, Hunc igitur cōsentientibus animis mordicus tenen-

EVSEBII DE VITA

res fratres honoratissimi, ab illa detestabili Iudeorū opinionione nos ipsos remoueamus. Est enim reuera absurdissimum, ut illi insolenter se iactent, nos absque ipsorum disciplinæ subsidio, istas res nullo modo posse obseruare. Quid tandem est, de quo illi recte sentire queant, qui post necem domino illatam, post parricidium illud nefandum, ex mentis statu deturbati, non ratione vlla, sed temerario animorum impetu, quocumque insita ipsis & innata insania rapiat, feruntur? Hinc etiā existit, quod ne in hac quidem parte veritatē perspiciant: quippe præ errore extra exquisitam temporis in hoc festo celebrando obseruationem longissime euagati, eodem anno alterū pascha celebrant. Proinde quid est, cur istos imitemur, quos constat graui erroris morbo laborare? Eodem namq; anno idem festum bis recolendum non permittemus. Verum quamuis ista non à me fuissent proposita, tamen vestræ solertiæ esset, cū diligentia adhibere, tum semper optare, ut nulla vobis aliquando detur occasio vestrorum animorum integritatem, nequam hominum moribus admiscendi. Ex his item illud potest intelligi, nefas esse, uti in tanto & tam solenni religionis nostræ festo regnaret dissentio. Vnū enim libertatis nostræ diem festum, hoc est sanctissimæ passionis, seruator noster nobis tradidit, vnamque ecclesiam catholicam esse voluit. Cuius quidem membra tametsi in multa & varia loca dispersa sint, tamen vno spiritu, hoc est diuina voluntate & nutu coalescunt. Vestræ igitur sanctitatis prudentia accuratè secum consideret, quàm graue, imo verò quàm indecorum sit, ut iisdem diebus alii ieiuniis vacent, alii agitent conuiuia: ac post dies Paschatis, alii in festis & animorū remissione versentur, alii præscriptis ieiuniis se dedant. Quapropter istud rectius instituendum est, & ad vnam normam redigendum. Hoc enim (sicut omnes vos satis animaduertere existimo) diuina prouidentia vult.

*Hortatio ad sequendum id quod maxima pars orbis
comprobet. CAP. XVIII.*

Et quo